

Govorila sva potem z Lojzetom še o tem in onem, nato se prav presrčno poslovila in krenila vsak po svoji poti. Ko sem storil par korakov med travo in grmovjem, sem obstal in se ozrl. Pogovor z Lojzetom mi kar ni hotel iz glave, in gledal sem še precej časa za odhajajočim, dokler mi ni v daljavi izginil izpred oči.

A. Šavelj.

Zgodnja čebelica.

Prvi žarki vzhajajočega solnca so obsvetili čebelnjak. Vzbudili so čebelice. V rojih so se začele usipati iz panjev.

»Le veselo zašumite in pohitite na delo, na sladko pojedino,« jih je pobodila matica-kraljica, preštevajoča pridne vrste svojih podložnic. Tedaj je opazila gospodarica, da ena čebelica ni navzoča.

»O, kje pa je ta ostala? Če je zaspala, bo kaznovana, tako gotovo, kot sem vaša kraljica,« je rekla mati za odhajajočimi.

Veselo šumeče so odletele delavke na delo. Kmalu so srečale izgubljeno tovarišico. Bila je že težko obložena in kaj lepa v rdečih hlačicah.

»Kje si bila in kje dobila toliko blaga?« so jo začudeno poprašale prijateljice.

»Veste, kje sem bila čez noč? Tema me je prehitela, ko sem srkala sladko tekočino iz cvetne čaše. Mislila sem si: Pa prenočim v cvetni čaši in začnem takoj zopet delati, ko se prebudim. Moje tovarišice se bodo šele odpravljale na delo, jaz bom pa že obložena s sladkim bremenom. Le na delo, prijateljice; jaz pa pohitim domov, da se predstavim kraljici.«

Po Rückertu — Stepin.

